

Del pebrot

any I.—n.º VI. bimensual humorístic 15 de octubre de 1930 preu: 15 cts.

entreviu amb la caixa municipal

cavalcant una escombra, no pas de les que venen a casa en cruanyes, sinó una d'adequada banyada en les calentes bótes del meritori pere botero, una nit de l'any 26 hom viatjava per l'espai.

vol curtet per la rambla, cop d'ull al café de la càmara, veig aquell «sereno» federal de tota la vida donant-se el bec amb el pupí Palmer.

muntant una escombra com la meva hom es filtra per les parets com el «comendador» del tenorio.

fem via cap a la casa gran.

serien les 12 de la nit, a la planta baixa els vigilants i «serenos»; encarregats de tocar «pitos» en cas d'alarma, dormen tranquilament voltant una estufa de llenya que va a 39 de coll.

quin quadre més enternidor.....

anem amunt. ja som davant la caixa, que al veuren's es torna tota vermella. la meva vista que, degut a un tip d'ulls de gat, fa la competència al fill del marquès de valldara, s'extasia davant del contingut de la caixa.

12 cartútxos de calderilla, sembla que n'hi ha part de francesa. 175 pessetes paper moneda i 14 duros amb monedes de 5 i 1 pta. 2 pilonets de peces de 2 cèntims. en un recó 14 terrenyines amb les corresponents aranyes juguen a l'escarbat bum-bum.

parlem amb la caixa, però ella queda muda, assenyalant-nos la dependència del costat.

allà anem, a tots els recons de l'habitació hom creu distingir-hi unes barbes blanques que aguanten una cara cadavèrica ornamentada amb mitges ulleres.

el zum-zum d'una mosca ens inquieta. els llibres salten automàticament dels prestatges i es posen a les nostres ordres.

desfilen davant nostre unes camionetes ford, un cotxe pels morts del segle XIV, una contracta d'escombraries, una d'aigües, una altra de fluid elèctric, etc., etc.

davant la nòmina dels empleats municipals, a hom li salten les llàgrimes; quant i quant sacrifici, pobres empleats municipals.....

hom es dona compte d'haver arribat la repartidora.

segueix una filera fantàstica de viatges, italia, madrid, barcelona, olot i *islas adyacentes*.

sentim remor... són els «serenos». la caixa que ja ha perdut la por ens crida.

—¿què passa?.....

—home, voldria confessar-me, ja veus com estic, cada dia més prima, fa por veure treballar aquesta genteta, amb quin delit s'hi fan, tothom mira d'estirar el braç, i, fill meu, són tants que tiren que a l'últim se'm veuran les costelles, això és xauxa, no sé pas com s'ho faran després, puix un dia o altre ha de rebentar.....

—bé, dona, no t'ho prenguis així, després de tot, a tu què!

—oh! és que temo que se m'enportin a mi i tot, puix bé hauran de fer un simulacre per quedar bé, puix no estaran pas disposats a afrontar-ne les conseqüències.....

en aquells moments, la mosca que no ha deixat un moment de zumbejar se'ns acosta i diu:

—no tinguis por, caixa, res et passarà, puix tenim un *individuo* que és capaç de fer quedar bé al mateix moro mussa, és un vertader pinxo amb matemàtiques.

cop d'estisores al temps i passa un any.

podem veure que la mosca tenia tota la raó, l'*individuo* és un mestre de l'equilibri, però vaja, sort en té d'un *secretari* que l'ajuda força.

sir tom - hatek.

semblances

i

endevinalles

I.—Amb què es relaciona el flagell de la ramaderia porquina empordanesa, amb en B.rn.rd.t. P.lm.r?

II.—Amb què s'assembla alguna noia figuerenca, amb una agència de transports local, molt acreditada?

III.—Amb què es diferencia en F.rt.n.t d'En S.l.r Gr. i En B.ss.g.ny.s?

IV.—Amb què es diferencia una torre ben vistosa de la nostra ciutat amb alguna parella dedarrera hora?

(Les solucions es poden veure a la plana 7.ª).

samfaina

Bon ramell

En la inauguració del ball del Casino Menestral hi varem veure tan escollit nombre de beutats que no esmentarem els seus noms, puix fariem una llista interminable; també abundaven els distingits joves figuerencs; tots junts es veia que tenien moltes ganes de dansar, feia tant de temps que no podien fer-ho, que no afluixaven, i tant la primera part com la segona es varen veure molt concurregudes.

La cobla que debutava, tan malament, com l'orquestrina que actuava la temporada passada, de mig saló no es sentia el que tocaven.

Suplent

Sabiem que en Guti, era suplent de porter del primer equip de la Unió, però no sabíem que també fos suplent d'En Campistol.

Siluetes

Una de ben bonica la feien, fa un parell de diumenges, en el segon pis de la Sala Edison la Carolina Ferrer i el barber conegut pel Rodolfo Valentino.

Un altre dia procureu que el llum vermell no sigui darrera vostre, puix hi ha siluetes que fan caure la baba.

El jorn que els negres triomfessin, així com les dones s'emblanquinen, llavors s'emmascararien.

Vetllada

Vàrem veure una vetllada artística recreativa a l'Erato.

Fa bo de veure amb l'ilusió que els socis d'aquella veterana entitat s'esperen aquestes vetllades; la sala plena a vessar, de gent que disfruta obertament els acudits dels còmics de l'Erato: En Demetri Casamajó i En Tomàs Batlle.

La resta de personal artístic va molt bé, En Vergés cada dia més dramàtic, En Ramada, força encertat. La senyoreta Anna Aupí, va perdent la vergonya i l'Antònia Vergés també se'n surt força bé. Avant i no afluixar.

Plàstima que ho facin massa llarg, puix que a última hora, en el ball no hi quedà quasi ningú.

Feliços ells

En Paiet i la Paieta, més ben dit, En Paiet i la Merceneta, es la parella més encaramelada de Figueres, o sinó que ho diguin els veïns del carrer de Perelada.

Compte amb perdre la correspondència

No sé quin és el teu nom, sols sé que ets formosa com per mi no n'hi ha altra, que sents una debilitat per les sabates blanques, que tens una germana, no menys caia que tu, que vius al carrer de Sant Roc i que, per mala pega meva, tens també la mala debilitat d'anar els diumenges a la tarda a l'església, *Juanitillita* (miau).

L'home que s'enamora d'una dona que té més anys que ell, és un arqueòleg.

Troballa

Hem trobat una factura del «Forn del Cigne», de Barcelona. Al llegir-lo ens esgarrifem.

Per sis llonguets, amb sis preses de xocolata i sis vasos d'aigua. Tant. Sis *empanades* vuit croquetes de gallina i un vaset de mistela. Tant.

La llista continua per l'estil i diu que sols es tracta de l'*almuerzo*. No donem el nom de la draga que consigna la factura per a no esverar als seus múltiples futurs sogres.

Ah! la factura va ésser trobada en el carrer de Sant Pere.

Els cínics

Els aimants de la pantalla estigueren d'enhora-bona. El dimecres, al vespre, una cua inacabable entrava al cine Cusi.

Que passava?..... res!

Sols era per a veure *cuatro diablos*.

Ja era hora!

Ens diuen per telègraf que molt aviat tindrem a Figueres, un ben equipat «Institut de Beauté» en el qual s'hi farà la manicura, la pedicura, massatge i «total embellecimiento del rostro».

Prometem la nostre assistència.

Los que agafen los serenos
són gent de poc més o menos

(Arcaic).

ESTELRICH

Dàtils

Noms i coses

En una façana del carrer de la Rutlla, s'hi llegeix Delahaye, Federal, i nosaltres no volem perdre el temps per saber si En Delahaye és Federal o no, sabem que és francès i això per a nosaltres ja és prou; el que ens hauria extranyat que hagués dit Fajol Federal, això sí que ho hauríem trobat allò que se'n diu c.....

Distincions

Llegim d'un bimensual local: *El señor L. López etc., etc.*, havia estat convidat pel senyor Lerroux al grandios miting donat suara a Madrid. No ens estranyaria gens que solament hagués convidat a dit senyor, puix deuen ésser tan pocs els amics del senyor Lerroux que de segur els podríem comptar amb els dits, (encara que alguna vegada, hi ha qui n'hi ha trobat massa i tot).

No cal equivocar-se

Val a dir-ho, senyor Pascal, però hom creu que el vostre lloc no era pas, per ara, el que ocupàveu en la conferència que donà en el cine «El Jardí» el senyor Noguer i Comet, puix si vertaderament aquell hagués estat el vostre ambient, hauríeu demostrat tenir molt poca cultura, em refereixo en la manera, precisament, de saber guardar les degudes formes, s'entén? puix ja fa temps que ens coneixem i ja sabem de quin peu us doleu. Això fa, que no era la falta de no saber estar entre persones, sinó que, a dir la veritat, aquella nit, com moltes altres us vareu equivocar de cantó.

Els polítics han de tenir el cor reglamentat; no poden compadir més que els que són del seu partit.

Quin geni!

El que deia un individu l'altre dia al ésser preguntat si li havia agradat una conferència.

—A mi no m'agradaran les conferències, fins que siguin basades en l'ensenyament del maneig de tota classe d'armes.

—I els mítings?

—Tampoc m'agradaran fins el dia en què s'hi

reparteixi pólvora, dinamita, bombes de mà i ja des d'allí estant es destini el que cal fer per ensofregar el món d'una vegada.

—Caram, quin geni.

—Sóc així, i no hi puc fer més. Què hi farem!

Amics de Sant Pere de Roda

«Empordà Federal» sempre pateix. Acabarà no deixant respirar a ningú.

Aquesta pobre gent de Sant Pere de Roda ja en començaven a estar tips. «Que fan els Amics de Sant Pere de Roda?» «Encara no han publicat les llistes?» «On són els calés?»

Arri allà! Oi, senyor Alfares?

Quan hom no és del mateix parer dels que manen, per no tenir discussions l'afusellen.

Papers

Ens diuen que un setmanari pupí de casa nostra presentà el darrer número amb dos classes de paper. No ens extranya: de papers, a qual peor, hi ha gent que en té per donar i vendre.

Reunió

Dies enrera es reuniren prop de Darnius uns quans pupins locals, entre altres hi veiérem el Palmer, Cifuentes, Vega, Pabó,..... *pare de contar Micael.*

Protesta

Hem sentit rumors que l'Ajuntament d'ací Figueres, en só de protesta pel segrestament d'En Francesc Macià, ha presentat la dimissió.

Ja és hora que facin quelcom ben fet.

La millor publicitat consisteix en oferir bones qualitats a bons preus.

Casa Comas.

estornuts

Oooohl a l'Institut.....

(Música de «Oh la juventud»)

En el Centre de Primera Ensenyança de la nostra ciutat, també en passen.

Hom diu que al professorat de les «Escuelas de la Doctrina Cristiana» que fan de guies-acompanyants dels nois que preparen per a diferents cursos del batxillerat, se'ls ha facilitat una sala, si senyors, si, una sala d'espera que no sabem si és de 1.ª, 2.ª o 3.ª classe, pel cas és igual.

Hom diu també, però, que moltes vegades no hi ha solament, a dins la sala, professors de les esmentades «Escuelas», sinó algun d'aquests professors i també algun dels seus deixebles.

Serà veritat? Procurarem esbrinar-ho, puix que ens han afegit que la porta d'aquella sala, sempre, millor dit, en certs moments, apareix tancada.

El millor temps del matrimoni és al començament i al final. Els pitjors de passar són els cinquanta anys d'entremig.

La xafarderia és mitja vida

La senyora Angelina, cerca una habitació en una casa de dispeses. Per fi al carrer de Vilafant en troba una que li agrada. Però...

—Miri veu—diu a la mestressa—la casa ja m'agrada. L'habitació és bonica i espaiosa. Però té l'inconvenient que per aquesta finestra els veïns veuran tot el que jo faig a dins.

—Si vostè vol,—diu amablement la dispesera—podem tapar la finestra.

—Cal...—exclama l'Angelina—I llavors jo com veuré el que fan els veïns?...

Quan un metge ignora el que té el malalt demana l'ajuda a un company i cobra el doble, i és que la ignorància s'ha de pagar més cara.

Una aventura negra

Fa un quan temps que en una casa del carrer del Pilar, coneguda per cà les N.nd.s hi arribava

un automòbil portant a dins, ultra el xofer, tres capes negres amb els seus corresponents capells —també negres—que ensiluetaven i amagaven, no prou discretament, però, a tres individus.

Baixaren ràpidament del vehicle i, nerviosament i agitada, s'enfilaren, lleugers, escales amunt.

.....

Passaren cinc, deu minuts, un quart, mitja hora, una hora. Tot de sobte, però, es deixà sentir el soroll d'una porta que s'obria i uns comiats quelcom difuminats, confosos.

Seguidament, baixaven de l'escala aquells tres cossos negres que una estona abans hi havien pujat. Es ficaren àgils, però temerosos, a l'automòbil que els havia conduït fins allí i emprenent una marxa accelerada es feren escàpols.

Heus-ací un argument per a una pel·lícula mixta, és a dir, barreja de film mut i sonor.

No és d'home ben educat

dir notari a un advocat.

PETRARCA

---

modes

Diu.....

.....Edward Stewenson, modista de la Firts National que el vermell pàl·lid barrejat amb púrpura i marró seran els colors de moda d'aquesta tardor.

.....que els estampats que més es porten a Hollywood son aquells en què domina el blau de blauet.

.....que Josephine Dunn porta un bonic vestit de «chiffon» estampat en blau de blauet i panotxa.

.....que en els vestits d'interior es veuran, aquest tardor, dibuixos i colors d'un gran atreviment.

.....que Bàrbara Bennet porta un vestit amb capa, estampat en vermell, blanc i blau, acabat a l'escot, mànega i vora amb un dibuix blanc i blau marí.

.....que el model de l'any 30 ja no consisteix en ésser molt prima.

.....que les elegants no han de patir amb els règims perquè ara s'exigeix el tipus lleugerament arrodonit.

A UNA PLANXADORA FIGUERENCA

Formosa planxadoreta,
planxadora del meu cor:
correspon al meu amor...
o perdré la xaveta.

Sóc sols un pobre poeta
que no ha tingut mai cap clau,
i avui està mig babau
per ta cara tan rodona,
ta boqueta tan bufona
i el teu cosset tan salau.

No sosego, oh! creu-me, noia,
des de que a tu et conec:
i si això dura, fins crec
que al fi em tornaré baboia.

Quan contemplo aquesta joia
tan bella i de tan valor,
sento tal esgarrifor
de veure'm tan poca cosa,
que fins la vida em fa nosa
si no obtinc el teu amor.

Oh! planxadora graciosa
que planxas amb tan «salero»,
poc saps el que em desespero
quan amb mi et veig orgullosa.

Com que tu saps que ets formosa
puix t'ho diu tot el veïnat,
perxò fas aquest posat:
i amb molt «brillo» mous la planxa
si per atzar un ric s'hi enganxa,
per deixar-lo ben planxat.

I jo, en tant, frisa que frisa,
ni una mirada vols dar-me,
i sols tinc que contentar-me,
amb que em planxis la camisa.

Mes, ail filla, i com m'encisa
quan la poso sobre meul
em sembla que és quelcom teu
que a la meva pell s'enganxa,
i amb l'escalfor de la planxa
surt el «brillo» del relleu.

Planxadora primorosa,
rica flor que encara esclata,
poc penses tu el molt que em mata
ton posat de desdenyosa.

En planxar ets molt airosa,
és veritat, no es pot negar,
més també et dec observar
que, a la primera planxada,
amb el foc de ta mirada
el meu cor vares cremar.

I és que tos ulls són estrelles
que ofusquen de tan brillants;
semblen talment dos diamants
ficats dintre les parpelles.

Tes galtes són dos roselles
riques de vida i rojó;
ta boqueta és un pinyó,
i el teu cos, de mena grega,
forma un conjunt que m'encega
i fa créixer ma passió.

No siguis, doncs, tan estranya;
compadeix-te al fi de mi,
no tardis a dar el si
a un jove que no t'enganya;
amor pur son cor entranya,
puix no en va diu molta gent
que al carrer dels Enginyers
hi há una formosa planxadora
que amb sa gràcia seductora
engresca a tot el jovent.

ALT I PRIM.

xuts, patacades, corredisses.....

Aaaaaaaara!

Ara a la Unió hi haurà reunió general.
I renovació de càrrecs?
«Al tanto» T..x.d.r!

Si, reunió general

La cosa està que crema. La Junta no en voldria pas de reunió general, però els socis, home, els socis!....

I té, ara que teniem tants quartos! Malaguanyats!!

«Sabèu què—deia un directiu que no fa de director però que voldria dirigir—doncs jo me'ls patejaria».

Us els patejarieu? «Al tanto» T..x.d.rl

Que passa al Centre d'Excursions?

Al Centre d'Excursions, la societat local que té la sort de no tenir socis, que s'han quedat amb una directiva perpètua i insubstituïble, encara no s'entenen. Però el mal humor no ve d'ells, no. Ve de la Unió.

L'altre dia en una reunió, el senyor Ll.s C.s.l.s deia al delegat del club futbolístic figuerenc.

«Ja ho sabem ja, allò del camp, ¿però que us passa? ¿de què us queixeu?»

I en S.r..n. intervingué amatent: «Yo que tanto me desvelo por complaceros!»

Varen acabar plorant.

Es corre.....

.....que la Unió vol convocar reunió general.

.....que l'assumpte Mas es portia molt d'*amagatotis*.

.....que el senyor C.s.l.s del Centre d'Excursions i Sports vigila l'assumpte camp.

....que el senyor S.r..n. no se sap avenir dels «treballs» de la Unió.

.....que el grup atlètic està a la sopa, però encara cobra.

.....que el mig centre de la Unió Sportiva encara no ha sortit.

.....que la directiva d'un club local organitza cicles de conferències de caràcter catalanista perquè no sigui dit allò del «pelotilleo clásico».

NO VOLEM.....

No volem que els nostres lectors ens judiquin «toca-campanes». El caràcter del nostre periòdic, com ja veieu, «quadra» perfectament amb el vostre sentiment culte i comprensiu.

Heu's ací, doncs, una primera lliçó instructiva i interessantíssima filològico-filosòfica sistema futurista subconscient.

Lliçó dels pronoms personals JO i TU.

Exemples:

1. JO vull allò.

2. TU llegeixes «el pebrot».

Tenim que quan trobem aquests pronoms massa secs, els podem substituir per:

1. UN SERVIDOR DE VOSTÈ vol allò.

2. VOSTÈ llegeix «el pebrot».

La locució «UN SERVIDOR DE VOSTÈ» no té sentit propi; és sols l'equivalent de JO, però d'un caire distingit.

El grup substitutiu «UN SERVIDOR DE VOSTÈ» no té analogia amb el substitutiu «VOSTÈ».

No hi ha regularitat.

Ara bé: Si un em diu «UN SERVIDOR DE VOSTÈ...» aquest serà «UN SERVIDOR DE MI».

Així és que quan parleu amb algú dels que fan servir per vosaltres la substitució damunt exposada caldrà dir: «UN SERVIDOR DE MI, QUE ÉS VOSTÈ llegeix «el pebrot» etc., etc., que és igual que dir, «TU (o Vostè) llegeix «el pebrot».

El grup «UN SERVIDOR DE MI, QUE ÉS VOSTÈ» no té tampoc sentit propi, i és sols el substitut distingit del pronom TU, el qual grup està en concordança i analogia amb el grup substitutiu del pronom JO.

Cal tenir en compte d'enraonar amb propietat, i més ara que es treballa per la purificació de la nostra parla.

(Ja ens pensem que aquesta primera lliçó deixarà astorats un trio de gramàtics figuerencs, En B.sc, V.r.l. i .sq..rr., però que aprenguin).

Fins una altra.

JO T FLIK.

contes breus

Quan les coses parlaven

Una vegada era un rajol..... Nol no era cap rajoll Una vegada era un mahó..... Nol Tampoc no era un mahó! Una vegada era un totxo..... Això mateix! Una vegada era un totxo foradat, que com bon totxo foradat que era—era ben buit de dins, feia «las veces» de totxo de debó en una façana d'Institut, refet de nou i empastifat de fresc, de la cèlebre ciutat barrilaire de Honolulu.

Un paleta descuidat, un d'aquells paletes que guanyen més bon sou que un empleat municipal—i digui el que vulgui «Empordà Federal»—se l'haurà deixat oblidat en el relleix de la gornisa i el pobre totxo, fastiguejat ja de desempenyar aquell càrrec d'interinitat, es va anar a queixar amb el mestre d'obres. El mestre d'obres, per això, no el rellevava i el bon totxo reclamà al Director de l'establiment. El Director de l'establiment era aleshores un fulano carregat de romansos que no s'estava de res i per un totxo no volia pas encaparrar-se. Després d'un temps quan el totxo ja s'havia acostumat a ésser interí va canviar-se el Director. Anà a l'establiment un Director molt «primo» i ja se sap que el «primo» amb un Director així l'ha de fer tothom. Doncs, això mateix; en el cervell foradat d'aquest totxo foradat renasqué l'esperança de poder obtenir un càrrec definitiu. Ell prou hauria acceptat una plaça en un embà del quarto dels mals endreços o en la carbonera del «sereno» de l'Institut i calia altra vegada intentar l'augment de càrrec. Era qüestió de fer una «piloti-llota» al «primo» del Director. I el totxo se'n empecà una de crespa. Es repinjolà amb uns amics del Director que eren tan totxos com ell i formaren una camarilla de totxos que defensaria l'obra del «chef» de l'establiment. Discutirien molt, embrutirien de sil·logismes inintel·ligibles alguna pàgina de paper d'estrassa digne d'acariciar les darreries de la humanitat i fins i tot formarien un partit. Però com que a Honolulu no volien saber res amb la monarquia, no pogueren batejar-lo U. M. N. Hagueren de contentar-se amb un altre títol: El P. U. P., que més tard anaren carregant de radicalisme i passaren a ésser admiradors del Dr. Albiñana propinant palisses, a tort

i a dret, a estranys..... i a propis i tot. La cosa, és clar, anava com una seda. Passaven els anys i cada dia el totxo creia més segur el seu ascens, fins que canviaren novament el Director i acabats els «primos» hom tornà a oblidar el pobre totxo.

Aleshores, desenganyat, avorrit, desenganyat de tothom, exclamava: «Si no em volen ascendir, almenys que no em rebaixin!»

solucions a les endevinalles i semblances

I.—Amb què els dos flagells ens venen de Mallorca.

II.—Amb què deu - sedes.

III.—Amb què l'un *anuncia* sempre... i els altres *denuncien* de tant en tant.

IV.—Amb què l'una porta, *Geli* i a les altres els manca *gel* i.....

Correspondència

J. B. — *Villa Sanjurjo*. — Procurarem complaure'l.

M. P.—Pel que es veu vostè voldria parlar d'un tal Vahí. Doncs li assabentem que, per això fer, vagi a can Pi i llestos.

T. D.—No, no, i sempre no.

Nas gros.—Se'l guardi.

Marcos.—Si sapiguéssim que és Marcos i Redondo com aquell?

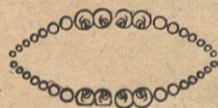
J. R.—Com pot veure ja hi va.

Caram.—Aquest està millor que els altres dos primers, hi va.

PELLS PELLs PELLs
 CASA COMAS
GUANTS GUANTS GUANTS

El xampany "Rigol"
 s'acredita sol,
 proveu-lo si voleu
 i us en convencereu

Caves a Sant Sadurní d'Anoia

ELIS..... ELIS..... calvo, calva; aquesta brometa ridícol, era possible abans però avui ja no pot existir després de aplicar-se el capilar

J. MOURADE

Representant per Figueres i comarca:

ANGEL PALAU

Prat de la Riba, 22
 (Perruqueria)